

De weg was even weg.

Of de weg is weg, of de weg blijft weg en niet terug van weg geweest. Als de weg dan weg is vraag ik mij af welke weg dan weg is, er zijn zoveel wegen die weg kunnen wezen dat je een TomTom moet hebben om eerst de weg te zoeken die weg is en daarna kan laten uitrekenen waar en hoe ik de weg geraakte weg kan hervinden. En als je TomTom dan niet op tijd geüpdatet is vind je de kwijt geraakte weg voorlopig niet terug. Maar de techniek heeft dit ruimschoots opgelost middels onze smartphones, mits zij opgeladen zijn en je precies weet welke weg dan wel kwijt is.

Ons systeem van vrije nieuwsgaring heeft een staaltje van hun kunnen weer gedemonstreerd bij het fotograferen van een gedeeltelijk a 4tje onder de arm van een voor mij sympathieke minister Ollongren. Het was geen staaltje van technisch vernuft als we het fotograferen van zaken in het heelal en zelfs zwarte gaten hier naast leggen. Het liet wel duidelijk zien dat het een bingo voor de fotograaf was die met een voldaan gevoel die avond zijn dag heeft af kunnen sluiten. De minister heeft dat gevoel zeker niet gehad. De wijze waarop zij zich naar huis spoedde had al iets van een minister die de boel bij elkaar gegraaid had en in de loop van de dag de weg kwijt raakte ondanks zij toch thuis gebracht was door de dienst chauffeur.

Met mijn bijna 92 jaren meelopen en leven in de heksenketel die wij onze wereld noemen, ben ik ook heel vaak de weg kwijt. Veelal weet ik niet welke weg. Dat fenomeen komt regelmatig voor en waarachtig niet de laatste jaren maar eigenlijk al gedurende mijn gehele leven. Ook in de tijd dat de technische hulpmiddelen het nog af lieten weten.

Wat een geluk dat ik bij het kwijtraken van alle belangrijke en onbelangrijke zaken, vooral bij het niet meer weten dan wel begrijpen van wat om mij heen zomaar gebeurde, ik als door een wonder steeds weer op het juiste spoor , gevraagd of ongevraagd, werd gezet. Dat gebeurde al heel lang geleden door mijn moeder, later door mijn grote liefde Toos, later door mijn kinderen en kleinkinderen. Het in het juiste spoor zetten gebeurde ook door collega's en vele anderen. Ik moest het wel willen zien en ervaren.

De gevolgen van het de weg kwijt zijn van de minister, heeft nog al wat veroorzaakt. De nieuwsgaring heeft weer brood op de plank en het gepeupel,

dat zijn wij het gewone klootjes volk, hebben aan leiding om smullend of niet voor de televisie te hangen.

Is er dan niet iemand die deze zo aardige minister op het goede spoor heeft kunnen zetten voordat zij in paniek de boel bij elkaar graaide.

Zij heeft toch een woordvoerder en een assistent. Haar collega verkenners Jorritsma die het klappen van de zweep kent. Haar collega ministers die ook de regels van de corona bestrijding aan de laars hebben gelapt. Zij allen wassen in deze aankomende lijdensweek, net als Pilatus, de handen in onschuld.

Laten wij proberen niet te genieten van deze opstapeling van zoek geraakte wegen. Laten we hopen dat voor de minister een pad gevonden gaat worden waarop zij baar weg kan vervolgen. Laten wij hopen dat het op deze wijze padvindertje spelen snel vergeten wordt en ruimte vrij komt voor sociabele scouting.

Nicolaas Overbeeke

Nieuwerkerk aan den IJssel